

110,000 Kr., skulle erhverve de Grunde, der stode op til Kasernen, af hvilke den nærmeste er en Have. Nogle ikke høje Bygninger ud imod Nykongensgade og Gaardene til disse Bygninger maa gaa med foruden den omtalte Have mod Boldgade. Man kan nok faae Haven, som der trænges mest til, for, som sagt, at bevare Bys og Luft for Kasernen alene, men at kjøbe denne Have alene, vil blive forholdsvis ganske overordentlig dyrt, som det er viist nærmere i Bilaget. Naar man kjøber det Hele, og det kan man indtil den 1ste Mai, kan man faae det for 110,000 Kr., hvortil saa kommer Krigsbestyrelsens Andel af Udgifterne til Skjøde og Skigt, 1,000 Kr., saa at altsaa den forlangte Bevilling er 111,000 Kr. Naar man faar denne Bevilling, vil man kunne gjøre Kjøbet, og man vil kunne frasælge de værdifuldeste Dele af Byggegrunden, navnlig ud mod Ny Kongensgade, og saaledes sikkes imod at indklemmes og indnævres yderligere. Det vil man Alt kunne naae for en forholdsvis billig Pris, og jeg vil bede det høje Thing om at slutte sig til Udvalgets Mindretal og stemme for dette Uendningsforslag. Dermed tror jeg foreløbig dels at have besvaret de Udtalelser, der ere fremkomne fra Udvalget, dels at have flaret for mig i Henseende til de stillede Uendningsforslag.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg skal selvfølgelig ikke udtale mig om de enkelte Punkter paa min ærede Kollegas Budget, men da det ærede Udvalg har aabnet sit Felttog mod de overordentlige Bevillinger paa Krigs- og Marineministerens Budget med en Bemærkning, som ikke særlig rammer Krigsministeren, men for saa vidt den overhoved træffer, maa ramme den samlede Regjering, saa finder jeg det ganske naturligt, at jeg retter et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører og det ærede Udvalg i Anledning af den Begrundelse af den store Nedslagting, som de have foretaget paa de overordentlige Bevillinger til Hæren og Flaaden. Jeg maa tilstaa, at, da jeg først faae denne Bemærkning, var den mig aldeles uforstaaelig; jeg kunde ikke opfatte den anderledes end, at dette Thing, som valgt den 25de April særlig — det er ikke min Lantegang, men jeg antager, at det er det ærede Udvalgs Lantegang — for at modsætte sig Gjennemførelsen af den af Regjeringen foreslaaede Forsvarsplan, ikke kunde bevilge overordentlige Udgifter i nogenlunde klækeligt Maal til Udvilling af vort Forsvarsvæsen. Anderledes kunde jeg ikke forstaa Bemærkningen. Den ærede Ordfører angav nu i Dag, hvorledes Bemærkningen rettelig skulde forstaaes, nemlig saaledes, at Udvalget maatte tilraade dette Thing ikke at vedtage Noget, hvorved en kommende Forsvarsplan præjudiceredes. Det var den ærede Ordførers Ord. Efter denne nærmere Forklaring til Udvalgets indledende Bemærkning,

forekommer det mig, at det ærede Udvalg, naar det vilde have fulgt sin egen Motivering, maatte være kommet til et ganske andet Resultat, end det er, idet der, saavidt jeg kan se, mulig paa en ganske enkelt Undtagelse nær, ikke er en eneste af de paa Krigsministerens Budget opførte Udgifter, der kan siges at præjudicere en kommende Forsvarsplan. Medens Bemærkningen altsaa, da jeg først faae den uden at have faaet Forklaring, var mig ganske uforstaaelig, maa jeg indrømme, at jeg nu meget godt kan forstaa og godkjende den Betydning, at man ikke, førend Forsvarsplanen er vedtagen, vil vedtage Udgifter, hvorved en Forsvarsplan i Virkeligheden kan siges at være præjudiceret; men jeg kan ikke forstaa, at man i Denhold til denne Betragtning kan komme til den store Nedslagting paa § 26. Det er jo en Selvfølge, at det særligt maa smerte den, der fra 1872—76 have medvirket eller søgt at medvirke til, at der kunde komme en Forsvarsplan til Stede, om Resultatet af alle Bestræbelserne i denne Retning kun skulde være, at man til det Yderste vilde indskrænke Udgifterne til Landets Forsvarsvæsen. Jeg overhørte ikke, at den ærede Ordfører, da han skulde give denne sin generelle Bemærkning en praktisk Anvendelse paa det Foreliggende, gjorde gjældende, at der var to Hensyn, ikke blot dette ene, men to Hensyn, som havde bevoget Udvalget til at foreslaa hele denne lange Række Formindstelser paa de overordentlige Udgifter, og det ene af dem havde jo ganske viist ikke Noget at gjøre med Forsvarsplan eller Ikke-Forsvarsplan, thi det var det finansielle Hensyn. Det andet Hensyn var Hensynet til Forbindelsen med en eventuel Forsvarsplan. At de af den ærede Ordfører særlig nævnte Poster ikke efter Krigsministerens Mening kunne siges at præjudicere en Forsvarsplan, har Krigsministeren fuldt gjort Rede for, og at jeg deler hans Anskuelse i saa Henseende, er det jo ganske overflødigt at tilføie. Men ved det finansielle Punkt kunde jeg dog ønske og have Lust til at gjøre en lille Bemærkning til den ærede Ordfører, og det er den, at jeg ikke ret ser, at der i vore nuværende finansielle Forhold skulde være nogen særlig Grund til at afstnappe de overordentlige Udgifter til Forsvarsvæsenet. Det forekommer mig, at man ellers allevegne, ikke blot i denne Sal, har Die for, at Statskassen er vel forsynet med Midler til at sætte Arbejder i Gang. Det er Noget, jeg mærker om ikke daglig, saa dog meget hyppig, at man forser sig paa de doorne Millioner, som ligge i Statskassen. Det forekommer mig altsaa, at jeg ikke kan antage, at der er en særlig Betænkkelighed ved i dette Dieblit at paabyrde Statskassen overordentlige Udgifter, som kan have været ledende for det ærede Udvalg, ligesom jeg vil tilføie, at det forekommer mig, at der af andre Grunde kunde være Opfordring til at sætte disse doorne Penge i Bevægelse til saadanne Arbejder, som,